

De Volkskrant, 27-09-2011

JEUGDTHEATER

PETER PAN EN DE VERLOREN JONGENS

Peter Pan en De Verloren Jongens door Theater Gnaffel

Vanaf 7 jaar. 25/9, Odeon,
Zwolle. Tournee t/m 22/1. gnaffel.nl en stipproducties.nl

Foto Ilija Lammers

Theater Gnaffel maakt van Peter Pan een kind dat moeilijk tegen veranderingen kan.

Peter Pan als autistisch jongetje: dat is een verrassende interpretatie van het bekende (en vaak bewerkte) verhaal van de Schotse auteur James Barrie. Eigenlijk een logische kijk op het joch. In het oorspronkelijke relaas heeft Peter Pan moeite zich te hechten door het kwijt raken van zijn moeder; hij weigert te groeien en vertrekt (met Wendy en haar broertjes) naar Nooitgedachtland (of Fantasieland), waar hij vol grooidswaan vecht tegen piraten, zee-meerminnen en indianen.

Op verzoek van Bureau Jeugdzorg maakt Theater Gnaffel nu van Peter een kind dat moeilijk tegen veranderingen kan en bang wordt van te veel prikkels. Als zijn moeder overlijdt, is dat zo'n grote schok dat hij zich vastbijt in een structuur waar alles geteld en kloppend moet zijn. Die transformatie gaat tijdens de 7+-voorstelling *Peter Pan en De Verloren Jongens* vanzelf; Gnaffel werkt altijd met acteurs en een scala aan poppen. Bij een 'aanval' krijgt de zachtaardige pop Peter razendsnel een hanig kopje op zijn nek. En dan ontmoet hij de Verloren Jongens (drie acteurs) en Wendy (de jurk van zijn moeder) maar ook zijn grote vijand Kapitein Haak (naar later blijkt het alter ego van zijn goed bedoelende, wanhopige vader).

Grappig zijn de seriepoppen die Gnaffel (onder leiding van Ewout Hol) nu voor het eerst introduceert: een reeks indianen neemt één van de Verloren Jongens gevangen, een school bonte vissen opereert als zee-meerminnen met flapperende vinnen van rubberen handschoenen en de eenbenige piratenbende heeft allemaal een ontstopper als mankepoot. Hilarisch is het gevecht van Peter Pan tegen de piraten - pop tegen pop - waarbij hij de ene kop na de andere van een romp afslaat. Net als de onthoofding is ook vliegen geen probleem in deze poppenvoorstelling.

Gastregisseur Gienke Deuten schakelt makkelijk van Nooitgoed (een treffend dubbelzinnige naam) naar de keukentafel waar de overgang van drie naar twee rundervinken al voor ontreddering zorgt. En Peter Pan? Die is met al zijn autistische trekken eigenlijk een stuk sympathieker dan zijn origineel dat zich zo oppermachtig waant. En daar is het Bureau Jeugdzorg met Gnaffel natuurlijk ook om te doen.

Annette Embrechts